

Sterk

STERKE VERHALEN
VAN MENSEN MET EEN HANDICAP

DECEMBER 2024 // 52

P608419

Kinderwens en ouderschap

Hoe ga je het gesprek hierover aan?

Luisterpuntbibliotheek is er ook voor jou

**Ontdek duizenden gratis boeken
op jouw maat**

Op de grens tussen jeugd en volwassenheid

**Hulp op maat voor
jongvolwassenen**

VAPH

VLAAMS AGENTSCHAP VOOR
PERSONEN MET EEN HANDICAP

DE STAP NAAR VOLWASSENHEID, EN WAT DAARBIJ KOMT KIJKEN

Mensen met een verstandelijke handicap maken net als iedereen deel uit van de samenleving. Ze willen zelf kunnen beslissen over hun leven. Of over hun vrienden en relaties. Een kindervens kan daarbij horen. In dit nummer gaan we in gesprek met vzw Fara en zorgaanbieder De Vijver, die gespecialiseerde ondersteuning bieden aan mensen met een handicap die een kindervens koesteren, of die begeleiding nodig hebben bij het ouderschap. Hoe helpen zij mensen met deze levensvragen? En hoe nemen ze hun wensen serieus, terwijl ze tegelijkertijd ook aandacht hebben voor de belangen van het kind?

We focussen ook uitgebreid op begeleiding van jongeren met een handicap, die vaak specifieke noden hebben. Zo droomde Noah van een goed betaalde vakantiejob, die hij vond via het RTH-project Smooth. En in Leuven en Brussel cohousen jongeren met een handicap met vrijwilligers als voorbereiding op zelfstandig wonen. Daarnaast houdt het project 4Hobo tieners met risicogedrag op het rechte pad. Want de weg naar volwassenheid kan moeilijk zijn, zeker als een sterk netwerk ontbreekt.

Lees in deze editie van Sterk hoe verschillende vormen van hulp het verschil maken voor jongeren op de grens van volwassenheid.

Fijne feesten en veel leesplezier,

Liesbeth Van Houdt
Hoofdredacteur Sterk

“’s Avonds komt iedereen thuis met zijn verhalen. Dan vertellen we over onze dag. Soms koken we samen, we eten samen, we doen kleine activiteiten.”
Begeleider Loes Habraken en vrijwilliger Wout Joosen over het doorstromingshuis in Leuven.
Zie pagina 14-15.

in dit nummer //

04 **Kinderwens en ouderschap**

Ook mensen met een verstandelijke handicap kunnen een kindwens hebben. Vzw Fara en zorgaanbieder De Vijver bieden hulp en begeleiding op maat.

08 **Luisterpuntbibliotheek**

Ken jij de Luisterpuntbibliotheek al? Je vindt er meer dan 20.000 brailleboeken en 50.000 luisterboeken. Helemaal gratis. Ontdek het uitgebreide aanbod.

13 **Dossier jongvolwassenen**

Jongeren met een handicap in de overgangleeftijd tussen jeugd en volwassenheid hebben hun eigen uitdagingen. Gelukkig is er steeds meer hulpverlening en ondersteuning op hun maat.

19 **E-loket Mijn VAPH**

David Goor is fan van mijnvaph.be. Hij gebruikt het e-loket al jaren voor zijn administratie. Maak net als David gebruik van mijnvaph.be en bewaar al je VAPH-administratie op één plek.

Wist je dat je Sterk kan beluisteren?

Sterk is in gesproken Daisy-vorm op cd te verkrijgen en is ook te beluisteren via het platform Anderslezen en de Anderslezen-app. Beschik je al over een Anderslezen-account (via Luisterpunt, Kamelego of Transkript)? Dan kan je aangeven dat je Sterk op je boekenplank wenst. Nieuwe geïnteresseerden kunnen een Anderslezen-account aanmaken.

Je kan de gewenste luistervorm aanvragen bij Transkript: T 011 23 07 61
luistertijdschriften@transkript.be

Contact opnemen met het VAPH?

Dat kan via 02 249 30 00
of www.vaph.be/contacteer-ons

COLOFON

Driemaandelijks magazine van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap

Redactie: VAPH i.s.m. Zorgcommunicatie.be

Grafische vormgeving: Filip Erkens

Wil je je gratis abonneren op Sterk?

Of wil je je uitschrijven? Surf naar www.vaph.be/actueel/magazines

Foto's: Filip Erkens (p. 1, 2, 5, 6, 10, 13, 14, 17, 19, 20), Joris Casaer (p. 7), Luisterpuntbibliotheek (p. 8, 9), Doemamee (p. 12), Shutterstock (p. 12)

Op de cover: David Goor

V.U. James Van Casteren, Marie-Elisabeth Belpairegebouw, Simon Bolivarlaan 17, 1000 Brussel

“HOE SNELLER ER ONDERSTEUNING IS, HOE BETER. EN DAT KAN AL VANAF DE KINDERWENS”

Begeleiding bij kinderwens en ouderschap

Ook wie een verstandelijke handicap heeft, koestert soms een kinderwens. “Het is belangrijk daarover het gesprek aan te gaan”, zegt Katleen Alen van vzw Fara. Dat vindt ook zorgaanbieder De Vijver in Antwerpen, die gespecialiseerde, laagdrempelige ondersteuning biedt aan ouders met een handicap.

Vzw Fara begeleidt mensen rond zwangerschapskeuzes. Iedereen kan er terecht met vragen over thema's als ongeplande zwangerschap, tienerzwangerschap, kwetsbaar ouderschap, zwangerschapsverlies en prenatale testen.

“Ook personen met een handicap met een kinderwens, of ouders van een kind met een handicap die graag (nog) een kindje willen, kloppen geregeld bij ons aan”, zegt Katleen Alen van Fara.

“Meestal werken we via hulpverleners”, vervolgt ze. “We geven intervisie en vorming. Vragen die aan bod komen zijn onder meer: hoe maak ik de kinderwens bespreekbaar zonder dromen radicaal te doorprikken? Of hoe kan ik op een goede manier mijn bezorgdheden delen?”

“Hulpverleners en ouders ervaren drempels in het praten over een kinderwens. Ze zijn bang dat ze slapende honden wakker maken. Juist door het gesprek aan te gaan, krijg je de kans om ook te spreken over uitstel of afstel”, meent Katleen. “En over de behoefte die onder de kinderwens zit. Praat over toekomstdromen. Op het vlak van werk, vrije tijd, relaties, een gezin. Zelfs al weten we dat niet alle dromen uitkomen: laat de wens er gewoon zijn. Ook bij personen met een handicap.”

ZWIJGEN VERGROOT HET TABOE

“Het belangrijkste bij een zwangerschap is een goede voorbereiding. Door te praten, maak je de zwangerschap bespreekbaar. Door te zwijgen daarentegen, vergroot je het taboe”, zegt Katleen.

“Het is ook belangrijk om bezorgdheden te benoemen. Als je het gesprek aangaat, kan je vragen of er mensen zijn die zich zorgen maken over een zwangerschap. Delen ze zelf die zorgen ook? Wat zegt hun hoofd? Wat zegt hun hart? Laat ze vertellen. En vraag dan of je ook even jouw hoofd en hart mag laten spreken. Als hulpverlener kan je dan zeggen: ‘Stel dat jij een kindje krijgt, dan ben ik er zeker van dat jij het heel graag zult zien. Maar mijn hoofd zegt ook andere dingen. Wat hebben kinderen nodig? Wat moet een ouder kunnen? Zijn er misschien dingen die je nog moet leren, zodat je goed voorbereid bent op je kindje?’”

“Het punt is dat je de kinderwens ernstig neemt. Mensen met een handicap willen vaak heel graag zorgen voor iets of iemand. Als dat het achterliggende gevoel is, hoeft dat niet altijd per se een eigen kind te zijn.”

“Wie ben ik om te bepalen of mijn dochter een kind mag krijgen?” vragen ouders

wel eens. Eigenlijk gaat het daar niet over”, zegt Katleen. “Het gaat meer over: hoe kunnen we de ruimte maken om de kinderwens ernstig te nemen, zodat we ook de haalbaarheid ervan kunnen bespreken. Wil je een kind als het risico groot is dat het in een pleeggezin zal opgroeien? Dat zijn moeilijke vragen.”

OEFENBABY ALS REALITEITSTOETS

“Wat is goed ouderschap? Wat is ‘goed genoeg’ ouderschap?”, vraagt Katleen. “Alles staat of valt met de steun van het netwerk. Dat is een beschermende factor. Ook als er ouders zijn die mee de zorg opnemen voor hun kleinkind, maakt dat een verschil. Maar niet alle ouders kunnen of willen dat, hoezeer ze hun kind een eigen kind ook gunnen.”

Een van de methodieken om koppels voor te bereiden op een zwangerschap, is de oefenbaby. “Iedereen kan de oefenbaby aanvragen. Vaak oefenen mensen die al vergevorderd zijn in hun wens en ervaringsgericht willen leren. De oefenbaby huult als een baby, ook 's nachts. Soms heeft de baby honger. Andere keren moet hij ververst worden of heeft hij nood aan een knuffel. Alles wordt geregistreerd met een chip. Achteraf stellen we vragen. Hoe ging het? Was het fijn? Was het lastig? Heeft deze ervaring

“Hoe kunnen we de ruimte maken om de kinderwens ernstig te nemen, zodat we ook de haalbaarheid ervan kunnen bespreken?”

KATLEEN ALEN
VZW FARA

je kinderwens beïnvloed? Velen schrikken wel even. Het is echt een realiteitstoets om de klok rond voor een baby te zorgen.”

BEDTIJDRIJUELEN EN PUBERS

Elke ouder kan een beroep doen op een Centrum Kinderzorg en Gezinsondersteuning (CKG) of op Kind en Gezin. Er bestaat ook meer gespecialiseerde ondersteuning, zoals De Vijver, actief in de regio Antwerpen, aanbiedt. De Vijver begeleidt ouders, organiseert groeps sessies én deelt handicapspecifieke expertise met andere professionals van onder andere CKG's, Kind en Gezin en Ondersteuningscentra Jeugdzorg (OCJ).

“Er komt veel kijken bij het ouderschap”, zegt Caroline Claessens van De Vijver. “Veel informatie is niet op maat van personen met een handicap. Wij proberen die vertaling te maken. En we waken er mee over dat ze kunnen aangeven wat voor hen belangrijk is. Waar nodig gaan we bijvoorbeeld mee naar een OCJ om afspraken te maken.”

“Idealiter komen mensen al naar ons bij een kinderwens of nog tijdens hun zwangerschap. Maar we kunnen ondersteunen op elk moment. En dat kan via rechtstreeks toegankelijke hulp (RTH)

“Stilaan krijgen we alles op de sporen. Ik zie de toekomst met vertrouwen tegemoet.”

THAMARA, MAMA VAN 3 KINDEREN

of een persoonsvolgend budget (PVB)”, verduidelijkt Caroline.

“Onze dienstverlening gaat breed”, vult begeleidster Kelly De Norre aan. “Om een goede ouder te zijn, heb je een goede woonst en financiële stabiliteit nodig, werk, een administratie die op punt staat ... Bij de mensen die wij ondersteunen ontbreekt die basis vaak.”

De Vijver kan een 25-tal ouderparen of alleenstaande ouders begeleiden, maar de nood is groter. “We willen ouders die we niet meteen kunnen helpen al iets bieden, bijvoorbeeld met groepsessies over ‘bedtijdrituelen’ of ‘omgaan met pubers’ en door outreachend te werken”, zegt Kelly. “Ook de Ça-va-call, waarbij we regelmatig ouders opbellen om te polsen of alles goed loopt, willen we uitbreiden naar mensen die nog moeten wachten. We spelen zo flexibel mogelijk in op de noden. Soms zitten ouders in een crisis, op andere momenten gaat het goed. Wij bewegen mee met die pieken en dalen.”

OMRINGD DOOR HULP

Thamara en Christof hebben drie kinderen. Van zeven, vier en één jaar. Via Kind en Gezin en 1 Gezin 1 Plan kwam Thamara in contact met De Vijver. Ze was toen voor de derde keer zwanger.

“Toen Christof en ik gingen samenwonen, was ik vrij snel zwanger”, vertelt Thamara. “Het ging met ups en downs. We kochten een huis, maar we maakten schulden, waardoor we onder bewindvoering kwamen. Ondertussen kreeg ik de diagnose ASS (autismespectrumstoornis). Ik wil ook mijn kinderen laten testen op ASS. De Vijver helpt ons daarbij. Ik kan met al mijn vragen bij Kelly terecht. Dat is echt nodig, want alleen redden we het niet. Christof werkt nochtans keihard als klusjesman.”

“Een tijd geleden stond de Jeugdbrigade aan onze deur. Onze woning was niet veilig voor de kinderen. Ze haalden de kinderen aan school op. Pleegzorg werd ingeschakeld. Gelukkig hebben we een goede babysit, Kitana. Haar moeder, Sarah, is een goede vriendin geworden. Sarah is nu ondersteunend pleegouder

voor onze kinderen. Zodra we onze woning op orde krijgen, mogen de kinderen terug voltijds naar huis.”

“De mensen die wij begeleiden worden vaak met zulke complexe situaties geconfronteerd”, zegt Caroline. “Wij nemen een coördinerende rol op. We betrekken het netwerk en werken met veel organisaties samen. In het geval van Thamara en Christof zijn dat bijvoorbeeld de ambulante begeleiding Wingerdbloei, het CLB, poets hulp, huiswerkbegeleiding, bewindvoerders, Pleegzorg, de consulent van de jeugdrechtbank, het CKG, en Kind en Gezin.”

Thamara is dankbaar. “Stilaan krijgen we alles op de sporen. Onze administratie is op orde. De Vijver voelt als een schild van bescherming. Ik zie de toekomst met vertrouwen tegemoet. Er komen nog moeilijke momenten, maar ik durf nu aan de alarmbel te trekken. Omdat ik weet dat we er niet alleen voor staan.”

www.fara.be

www.devijverzw.be

“We verliezen niemand uit het oog.”

JAMES VAN CASTEREN
ADMINISTRATEUR-GENERAAL VAPH

WAT DE AMBITIES VAN DE NIEUWE VLAAMSE REGERING BETEKENEN VOOR HET VAPH

De nieuwe Vlaamse regering uitte in het regeerakkoord de ambitie om meer mensen met een handicap te ondersteunen, wat zich vertaalt in extra middelen. Zo zal er tegen 2029 478 miljoen euro extra per jaar worden uitgetrokken voor VAPH-ondersteuning. Uiteraard kunnen we dit alleen maar toejuichen.

Hoe deze middelen concreet zullen worden ingezet en verdeeld, moet nog worden uitgeklaard. Wat wel al duidelijk is, is dat we wordt ingeschaald in prioriteitengroep 1 nog steeds snel een persoonsvolgend budget zal krijgen. Daarnaast zullen er middelen worden ingezet om de overige wachtlijsten voor meer- en minderjarigen terug te dringen. En wie een deelbudget kreeg in prioriteitengroep 2, zal het volledige budget ter beschikking krijgen.

Ook andere VAPH-hulp zal worden versterkt. Zoals hulpmiddelen, die voor heel wat mensen onmisbaar zijn en een grote impact hebben op hun autonomie. Onze hulpmiddelendatabank - waarin je de standaard tegemoetkomingen voor hulpmiddelen kan terugvinden - wordt voortdurend geactualiseerd en ook het beleid rond het huren of hergebruiken van hulpmiddelen zal worden verdergezet en waar mogelijk uitgebreid.

Ook rechtstreeks toegankelijke hulp blijft een belangrijke pijler van de VAPH-ondersteuning. Elk jaar maken meer mensen gebruik van dit soort hulp waarvoor geen aanvraag hoeft te worden ingediend. Ook voor wie nog wacht op een persoonlijke-assistentiebudget of een persoonsvolgend budget maakt deze laagdrempelige en flexibele hulp, die bestaat in zoveel vormen, vaak al verschil.

We willen ook gegevens rond erkenning, diagnose en indica-

tiestelling en handicap in Vlaanderen nog efficiënter uitwisselen met andere overheden. We gaan voor meer administratieve vereenvoudiging, en maken het mensen makkelijker doordat ze informatie zo - waar het kan - maar één keer moeten geven, en waardoor het ook mogelijk wordt dat meer rechten automatisch kunnen worden toegekend. Ook ons digitale e-loket mijnvaph.be zal nog worden uitgebreid.

Omdat ook andere beleidsdomeinen zich moeten engageren om een toegankelijke samenleving mogelijk te maken, wil het VAPH daarnaast uitgroeien tot een expertisecentrum. Op die manier kunnen we onze kennis en ervaring delen en andere overheden en organisaties sensibiliseren, om inclusie echt mogelijk te maken. Samen met de sector stellen we een perspectiefplan op dat in 2040 een maximaal inclusieve samenleving voor personen met een handicap wil bereiken.

En daarbij verliezen we niemand uit het oog. De VAPH-sector ziet een groeiende groep mensen die een handicap hebben in combinatie met complexere problematieken, zoals psychiatrische of medische problemen, of een moeilijke thuissituatie. Daardoor stijgt de vraag naar intensieve een-op-eenbegeleiding, aangepaste of beveiligde infrastructuur, specifiek getraind personeel en expertise uit andere sectoren. Daarom zullen we de komende jaren nog meer bruggen slaan met de nodige sectoren. Want alleen zo kunnen we ook mensen met de hoogste zorgnoden centraal stellen, en hen omringen met alle zorg die ze nodig hebben.

James Van Casteren
Administrateur-generaal VAPH

“MET HET GIGANTISCHE AANBOD
LUISTERBOEKEN GING EEN HELE WERELD
VOOR ME OPEN”

Luisterpunt zet iedereen aan het lezen

Ken jij de Vlaamse openbare Luisterpuntbibliotheek? Deze bibliotheek voor mensen met een leesbeperking biedt gratis meer dan 50.000 luisterboeken en 20.000 brailleboeken aan. 14.000 lezers maken er al gebruik van. Boeken zijn namelijk leuk, ontspannend en verrijkend, én ze nodigen uit tot gesprekken met andere lezers.

Het aantal lezers bij Luisterpuntbibliotheek stijgt elk jaar. Toch vindt nog niet iedereen de weg naar het mooie aanbod. Daarom ging half oktober een campagne van start.

Luisterpunt is er voor iedereen die niet of moeilijk gedrukte boeken kan lezen: blinden en slechtzienden, maar ook personen met een fysieke handicap, een neurologische aandoening of dyslexie. Door in de campagne ook mantelzorgers te betrekken, wil Luisterpunt nog meer mensen bereiken.

AANGENAME STEMEN MET GEVOEL

Caroline Daemen (62) uit Oud-Heverlee is altijd een fervent lezer geweest. Toen ze twintig jaar geleden slechtziend werd, ruilde ze gewone boeken in voor alternatieven. "Ik ontdekte eerst grootletterboeken, maar omdat mijn zicht achteruitging lukte lezen niet meer. Daarom kies ik liever voor ingesproken boeken", vertelt ze.

"Het aanbod is groot. Ik vind gemakkelijk mijn gading. Luisterboeken zijn superhandig. Ik val s'avonds al luisterend naar een boek in slaap. Alleen als ik wandel, lukt het me niet, want dan moet ik me concentreren", legt ze uit.

De stem van de inlezer is belangrijk. Dat vindt ook Caroline. "Ik verkies een aangenaam timbre met gevoel erin, niet te neutraal. Of het een Vlaming of een Nederlander is, een man of een vrouw, maakt niet zoveel uit. Een boek waar ik erg van genoot is 'Ik zal leven' van Marianne Thamm. Ik hou ook van Simone van der Vlugt. Haar boeken zijn historisch correct. Ik ben zelf museumgids voor slechtzienden en ik hou ervan als de historische context klopt."

BOEKEN VERBINDEN MENSEN

Ook Gino Verschuere (50) uit Kortrijk houdt van boeken. Een jaar geleden richtte hij zelfs een leeskring op. "Om de twee maanden bespreken we met een achttal personen een boek. Iedereen is welkom, al zijn het vooral slechtzienden die erop afkomen", zegt hij. "We kiezen samen de titels. Meestal romans, maar ook non-fictie."

Gino luistert naar boeken sinds zijn twaalfde: "Ik moet ondertussen een ze-

venhonderd boeken gelezen hebben. Mijn voorkeur gaat uit naar non-fictie: boeken over persoonlijkheidsontwikkeling, reizen, sport enzovoort. Nu alles digitaal is, vind ik gemakkelijk boeken die ik wil lezen. Vind ik een boek niet, dan kan ik Luisterpunt voorstellen om het te laten inlezen."

Gino luistert vooral op zijn Daisy-speler. "Die geeft een heel goed geluid en het is erg simpel: je downloadt een boek op een SD-kaartje, je stopt het kaartje in de speler en klaar is kees. Je kan de snelheid en de toonhoogte aanpassen, bladwijzers invoegen of naar een volgend hoofdstuk navigeren."

"Ondertussen ben ik al twee jaar voorzitter van de gebruikersraad van Luisterpuntbibliotheek. Mijn stokpaardje is het sociale aspect. Boeken lezen is prima, maar het is nog zoveel leuker als je er met andere mensen kunt over praten", meent Gino." Met de leesclub wil ik mensen verbinden."

ROL VAN MANTELZORGERS

Caroline Demeulenaere (64) uit het West-Vlaamse Lauwe was kantoordirecteur in een bank toen ze op haar veertigste slechtziend werd. Haar baan moest ze opgeven, maar lezen bleef ze doen.

Dankzij haar broer, die net als zij aan retinitis pigmentosa lijdt, ontdekte ze Luisterpuntbibliotheek. "Er ging een wereld voor me open," vertelt ze. "Het aanbod is gigantisch en divers. Luisterpunt heeft een eigen ingesproken magazine Luistervink. Daarin krijg je nieuws over aanwinsten, auteurs en achtergrondinformatie. Zo blijf ik op de hoogte."

"Ook op de trein luister ik naar een boek. Het is gemakkelijk, het is leuk en je leert altijd bij."

CAROLINE DEMEULENAERE, | VERSTOKT LEZER

"Ik was zo opgetogen over het bestaan van Luisterpuntbibliotheek, dat ik het initiatief nam om er geld voor in te zamelen", vertelt ze enthousiast. "Op die manier leerde ik de mensen achter de organisatie kennen. Toen ze me vroegen om voorzitter te worden, deed ik dat met plezier."

Zelf leest Caroline zowat elke namiddag. "Heb ik een half uurtje vrij, dan neem ik mijn smartphone. Ook op de trein luister ik naar een boek. Het is gemakkelijk, het is leuk en je leert altijd bij. Ik lees graag familiedrama's, biografieën en non-fictie. Mijn lievelingsauteur is Ilja Leonard Pfeijffer."

Haar man Bo wijst op de rol van mantelzorgers. "Caroline vindt zelf gemakkelijk haar weg in het aanbod. Maar ik kan me voorstellen dat sommige mensen een duwtje in de rug nodig hebben van een mantelzorger. Kan je ouder wordende moeder een gedrukt boek niet meer lezen of heeft je kind dyslexie? Laat ze kennismaken met Luisterpuntbibliotheek", raadt Bo aan.

www.luisterpuntbibliotheek.be

Nora Wenselaers over haar favoriet moment

“IK BEN DOL OP DE JEUGDBEWEGING!”

“Ik ben zeer actief. Op donderdag speel ik op de trommel bij drumband Kreaboem. Op vrijdag volg ik dansles bij dansgroep Nele. Maar het leukste moment van de week beleef ik bij Chiro Bobo in Dendermonde.

Mijn favoriete activiteiten zijn waterspelletjes in de zomer en verfspelletjes. Die vind ik echt superleuk!

De leiding en de kinderen houden rekening met mijn beperking. Als we waterspelletjes doen, moeten mijn hoorapparaatjes uit, omdat er geen water mag aankomen. Zodra ze uit zijn, barst het spel helemaal los. En dan moeten ze maar wat harder roepen, zodat ik alles goed kan verstaan. Ze doen dat met plezier. Dat helpt echt.

Ik ben dol op de jeugdbeweging. Soms sta ik voor een moeilijke keuze. Bijvoorbeeld als er een feestje is op dezelfde dag. Toch kies ik dan vaak voor de Chiro. Want daar kan ik samen met mijn vrienden spelen en kan ik me helemaal uitleven. Een weekend zonder Chiro kan ik me niet voorstellen. Hier kan ik mijn energie kwijt. En als ik ouder ben, wil ik zelf graag leiding worden.”

Nora Wenselaers

Wil jij ook lid worden van een inclusieve jeugdbeweging? Check de webiste www.doemamee.be.

“Als ik ouder ben, wil ik zelf graag leiding worden”

NORA WENSLAERS

Jouw kind inschrijven in de jeugdbeweging? Doen!

Doemamee, een initiatief van de negen grootste jeugdverenigingen en de Genereuzen, doet er alles aan om kinderen met en zonder handicap samen te laten spelen. Waarom? Omdat ieders wereld daar een beetje groter van wordt en inclusie van kinderen met een handicap een evidentie moet zijn. Al 300 jeugdbewegingen zeggen 'Doemamee' tegen elk kind, ook bij jou in de buurt.

Surf naar www.doemamee.be/homepage-ouder/, registreer je en vind een vereniging in je buurt waar de deur openstaat voor jouw kind. En wie weet krijgt je kind er binnenkort een toffe hobby bij. En vrienden voor het leven.

Laat je gratis screenen op borstkanker

Borstkanker is de meest voorkomende kanker bij vrouwen. Daarom roept de Vlaamse overheid alle vrouwen van 50 tot 69 jaar op om zich gratis te laten screenen. Want hoe eerder borstkanker ontdekt wordt, hoe groter de kans op een succesvolle behandeling.

Alle vrouwen tussen 50 en 69 jaar krijgen een uitnodigingsbrief, die geldt als voorschrift voor een mammografie. Je kan je ook laten screenen met een voorschrift van je arts.

Omdat helaas nog niet alle mammografische eenheden rolstoeltoegankelijk zijn, bracht het Centrum voor Kankeropsporing in kaart welke eenheden goed toegankelijk zijn met een rolstoel. Voor meer info daarover kan je bellen naar het gratis nummer 0800 60 160.

Meer weten over borstkankerscreenings?

Surf naar www.borstkanker.bevolkingsonderzoek.be.

Digitalisering dienstencheques vanaf juni 2025

Vanaf 1 juni 2025 worden de dienstencheques in Vlaanderen volledig digitaal. Gebruik jij papieren dienstencheques? Dan kreeg je een brief met meer info en een stappenplan voor de overstap naar digitale cheques. Voor dove en slechthorende gebruikers van dienstencheques zijn er instructievideo's met Vlaamse Gebarentaal.

Alle info vind je op dienstencheques.vlaanderen.be.

Nog vragen?

Contacteer de Pluxee-klantendienst op 02 401 31 30 of via het contactformulier op bovenstaande website.

DOSSIER

JONGVOLWASSENEN

Jongeren in de overgangleeftijd tussen jeugd en volwassenheid hebben hun eigen uitdagingen. Dat geldt des te meer voor jongeren met een handicap.

Gelukkig is er hulp en ondersteuning op hun maat. In het doorstromingshuis Gaston in Leuven wonen bijvoorbeeld drie jongeren met een handicap samen met jonge vrijwilligers. In Brugge is er dan weer het RTH-project Smooth, dat jongeren met een handicap begeleidt naar een goede, betaalde vakantiejob. Kwestie van wat zakgeld te verdienen én een eerste werkervaring op te doen.

Jongeren die op het verkeerde pad dreigen te geraken, bijvoorbeeld door een gebrek aan een hecht netwerk, krijgen in Oost-Vlaanderen intensieve begeleiding van 4Hobo.

Drie boeiende verhalen over hulp tijdens de stap naar volwassenheid.

Gaston is de naam van de volwassenenwerking van Pleegzorg Vlaams-Brabant en Brussel. 'Gaston' staat voor 'gastvrijheid en ondersteuning' en verwijst ook naar 'gasten', wat in deze context beter past dan 'cliënten'. Sommigen hebben een handicap, anderen hebben een psychiatrische problematiek. Het doorstromingshuis van Gaston is specifiek voor jongvolwassenen. "In een doorstromingshuis kunnen jonge mensen van 20 tot 30 jaar een tijdlang zelfstandig wonen om te ervaren of dat lukt", legt begeleider Loes Habraken uit. "In een huis wonen drie gasten samen met drie vrijwilligers. Die vrijwilligers zijn dikwijls studenten of pas afgestudeerden. Het zijn geëngageerde jongeren die niet alleen hands-on ondersteuning bieden (bijvoorbeeld bij het koken of andere huiselijke taken), maar die er ook gewoon en gelijkwaardig zijn voor mekaar. Daarin schuilt de kracht van het huis: via gewoon samenwonen en schijnbaar alledaagse zaken, worden diepe banden gesmeed en wordt wederzijds veel bijgeleerd, zowel op praktisch als sociaal vlak. Daarnaast bieden mijn collega Pauline en ikzelf begeleiding vanuit Gaston. Wij overzien het geheel, maar we zijn niet altijd in de buurt."

UNIEK EN POPULAIR

Een gast kan twee jaar in een doorstromingshuis verblijven. "Na een jaar maken we een eerste grondige evaluatie", zegt Loes. "Wat lukt er goed en waar is nog extra hulp bij nodig? We helpen de gasten met budgetteren, met dagbesteding, met het versterken van hun netwerk, met zinvolle vrijetijdsbesteding enzovoort. We betrekken zoveel mogelijk hun context. Het tweede jaar is toekomstgericht. Samen met de jongere zoeken we de juiste plek voor zijn of haar noden." Elke vrijwilliger engageert zich om twee jaar samen met de drie gasten en twee andere vrijwilligers in het huis te wonen. De vrijwilligers hebben het statuut van pleegzorger.

"Het is een uniek en zeer populair concept", zegt Loes. "Er is een wachtlijst voor de gasten. We zijn het enige doorstromingshuis in de regio Leuven. In Brussel hebben we een doorstromingshuis waar we samen met vzw Hubbie begeleiden. Het huis in Leuven is eigendom van Pleegzorg Vlaams-Brabant en Brussel

en wordt gesubsidieerd door Opgroeien. Dat resulteert in een lagere huurprijs voor zowel de gasten als de vrijwilligers." Het vinden van vrijwilligers gaat vlot. "We zoeken pas als een andere vrijwilliger vertrekt", zegt Loes. "Met een advertentie op sociale media bij de cohousingberichten vinden we gemakkelijk kandidaten. We hebben ook goede contacten met de Leuvense studentenwereld – vaak stromen studenten door die op zoek zijn naar een vervolg op hun eerste kot-ervaringen."

ALLEMAAL HUISGENOTEN

Een van de vrijwilligers in het doorstromingshuis in Leuven is Wout Joosen. In het dagelijks leven is hij psychiatrisch verpleegkundige in Psychiatrisch Centrum Sint-Kamillus in Bierbeek. Hij woont ondertussen iets meer dan een jaar in het doorstromingshuis. Het engagement kwam bijna als vanzelf op zijn pad. "Als student zat ik eerst op kot met andere studenten, maar we hadden nauwelijks contact. Ik miste verbinding. Daarom koos ik later voor 'Omkaderd Wonen'. Dat is een concept waarbij studenten met en zonder handicap samen op kot gaan. Dat vond ik boeiend en leuk. De stap naar het doorstromingshuis was dan ook klein", vertelt Wout.

"In het huis heeft elk van ons zijn eigen leven. Ook de gasten gaan overdag naar hun werk in het maatwerkbedrijf of de kringloopwinkel. 's Avonds komt iedereen thuis met zijn verhalen. Dan vertellen we over onze dag. Soms koken we samen, we eten samen, we doen kleine activiteiten. Voor huishoudelijke taken spreken we een beurtrol af. De gasten hebben altijd iemand bij wie ze terechtkunnen voor een babbel. Er is een warme sfeer in het huis." "Naast mijn job in Sint-Kamillus volg ik een opleiding Zorgmanagement aan PXL Hogeschool", zegt Wout. "De combinatie met het doorstromingshuis is pittig. Toch voelt dit vrijwilligerswerk niet echt als werken. We hebben een vriendschapsband. We spreken zelf nooit in termen

"De meeste gasten zijn in het begin onzeker. Maar ik zie hun zelfvertrouwen maand na maand groeien."

WOUT JOOSEN | VRIJWILLIGER

van gasten tegenover vrijwilligers, we zijn allemaal huisgenoten. Dat is de kracht van dit concept: we zijn gelijkwaardig."

EEN ERVARING VOOR HET LEVEN

Samenwonen met vijf andere jongvolwassenen die je vooraf niet kent, lijkt niet vanzelfsprekend. "Natuurlijk botst het weleens", zegt Wout. "Ik sta zelf nogal op netheid en heb het lastig als het aanrecht er weer eens vuil bij ligt. Maar is dat niet in elk studentenkot en in elke cohousing zo? Je leeft nu eenmaal samen. Je moet kunnen loslaten. Dat heb ik zelf moeten leren. Ik ben geen begeleider van de gasten en zo wil ik me ook niet gedragen. Gelukkig kunnen we altijd een beroep doen op Loes en Pauline voor tips en ondersteuning. Om de twee tot drie weken zitten we samen."

"Die overlegmomenten zijn ook voor ons waardevol", zegt Loes. "Wij hebben als begeleiders maar een beperkt zicht op hoe de gasten het maken in het huis. De vrijwilligers merken dingen die wij niet zien. Hoe iemand omgaat met stress, bijvoorbeeld. De vrijwilligers voeren andere gesprekken met de gasten dan wij. Hun gesprekken zijn alledaagser, informeler." "De gasten hebben al heel wat meegeemaakt", vertelt Wout. "Ze hebben meestal geen gemakkelijke thuiscontext. Wij proberen die wel te bieden. We zijn niet bezig met iemands diagnose of zo. We zijn huisgenoten. We leren van elkaar. Ik ben zelf veel zelfstandiger geworden het voorbije jaar. En ik zie de gasten evolueren. De meesten zijn in het begin onzeker. Maar ik zie hun zelfvertrouwen maand na maand groeien."

Niet elke gast is na de twee jaar in het doorstromingshuis klaar om zelfstandig te wonen. "Dat hoeft niet", zegt Loes. "Hun mogelijkheden en drempels leren kennen is sowieso waardevol. Sommigen ervaren dat ze toch liever samenwonen. Dat is prima. De ervaring van het doorstromingshuis leert hen waar ze staan en welke toekomst ze willen uitbouwen." Wout is alvast honderd procent overtuigd van de waarde van het doorstromingshuis. "Het is verbazend dat er nog zo weinig zijn. Ik ben er zeker van dat er volgende vrijwilligers voor te vinden zijn. Zelf ga ik volgend jaar met mijn vriendin samenwonen. Maar de twee jaar in het doorstromingshuis zijn een ervaring die ik de rest van mijn leven meeneem."

“IK WERD GOED BETAALD EN HET MOOISTE VAN AL: ZE WAREN TEVREDEN EN IK MAG NOG GAAN”

De zoektocht naar een vakantiejob: van droom naar werk

Bijna elke jongere droomt van een fijne en goed betaalde vakantiejob. Maar jongeren met een ondersteuningsnood missen soms zelfvertrouwen of andere vaardigheden. Het RTH-project Smooth van vzw Viro helpt jongeren om zich goed voor te bereiden. Met succes, zo leert het project van Noah.

Smooth is een project van Viro vzw, een sociale onderneming voor mensen met een ondersteuningsnood, beperking of psychische kwetsbaarheid in Brugge. Smooth biedt rechtstreeks toegankelijke hulp (RTH).

Viro heeft een breed aanbod voor volwassenen en voor kinderen en jongeren, waaronder ook een MFC (multifunctioneel centrum). “Het MFC is overbevraagd”, zegt projectmedewerker Tom Maeckelbergh. “Daarom bieden we met Smooth een laagdrempelig alternatief aan. In het beste geval hoeven kinderen en jongeren dan niet langer een beroep te doen op een MFC, maar krijgen ze voldoende ondersteuning via de RTH van Smooth.”

Viro heeft sterke banden met drie scholen buitengewoon onderwijs in het Brugse. Het project Smooth begon met een bevraging van de ouders van die kinderen en jongeren. “Daaruit bleken vier noden: activiteiten op woensdagmiddag, sport en beweging, ondersteuning bij overgangsmomenten en info over thema’s zoals RTH of de aanvraag van een tegemoetkoming”, vertelt Tom. “Vanuit die vier noden ontwikkelden we drie initiatieven.”

SMOOTH IN ALLE VORMEN

“Met Smooth an’t Woord zetten we in op informatie”, legt Tom uit. “We organiseren zitdagen in de scholen voor buitengewoon onderwijs, waar we antwoorden op vragen van ouders. Over thema’s die terugkeren houden we infosessies. Waar nodig ondersteunen we ouders met kortlopende trajecten om ze zuurstof te geven. Zo proberen we te vermijden dat ouders vastlopen en op een MFC een beroep moeten doen.”

“Smooth an’t Sporten voorziet in gezonde bewegingsactiviteiten op woensdagmiddag. Elke week doen we een andere sport. Zo kan iedereen zijn talenten ontdekken. We begeleiden kinderen en jongeren ook op weg naar een reguliere sportclub, al is dat geen doel op zich.”

“De derde en meest vernieuwende pijler is Smooth an’t Werk. Hiermee helpen we jongeren aan een (bij voorkeur betaalde) studentenjob. Jongeren met een beperking willen net als hun leeftijdsgenoten een vakantiejob waarmee ze geld verdienen om leuke dingen te doen. Bovendien is een studentenjob de ideale kans om eens van een job te proeven en ervaring op te doen. We bereiden de jongeren voor op hun vakantiejob en ondersteunen ook de werkplek, zodat de jongere maximaal geïntegreerd wordt.”

Vraag je je ondertussen af waar de naam Smooth vandaan komt? Smooth betekent vlot, zonder drempels. En het verwijst naar een smoothie: een drankje dat op maat en naar eigen smaak gemaakt wordt, gezond is en veel energie geeft. Net als Smooth dus.

Om maximaal effect te hebben, werkt Smooth zoveel mogelijk samen met partners. Zo overlegt Smooth an’t Woord met Stad Brugge om in het buitengewoon onderwijs brugfiguren in te zetten, die Smooth kan coachen. Voor Smooth an’t Werk werkt de organisatie nauw samen met interimbureaus. En voor Smooth an’t Sport doet Smooth een beroep op studenten Sport van hogeschool Howest.

AAN DE SLAG IN DE PLUKTUIN

De 19-jarige Noah Demeyer deed een beroep op Smooth toen hij afgelopen zomer een vakantiejob wilde. “Ik volg een alternerende beroepsopleiding tuinbouw”, vertelt Noah. “Ik werk drie dagen en volg twee dagen les. Later wil ik werken bij een gemeentelijke groendienst. Momenteel loop ik stage bij de groendienst in Sint-Kruis (Brugge) en dat bevalt me enorm. Ik mag met de bosmaaier en de bladblazer werken, het gras maaien, hagen scheren enzovoort. Ik werk graag buiten.”

“Zonder die voorbereiding van Smooth had ik dit niet aangedurfd. Ik ben verbaal niet zo sterk. Maar ik kreeg de job! En ik werd goed betaald.”

NOAH DEMEYER | STUDENT

Toen Noah voor een studentenjob in een pluktuin wou solliciteren, voelde hij zich erg onzeker. Jobcoach Liesbet Maerten van Smooth an't Werk ondersteunde hem. “Eerst leren we elkaar wat kennen”, vertelt ze. “Wat wil de student? Wat kan hij goed? Wat heeft hij of zij nodig om de job te doen? Daarna bereiden we de jongere voor op het sollicitatiegesprek. We denken na over mogelijke vragen en we oefenen de antwoorden. Samen met Noah ben ik hem gaan inschrijven in het interimkantoor. Maar de sollicitatie bij de pluktuin deed hij helemaal zelfstandig.”

“Dankzij de voorbereiding met Liesbet”, lacht Noah. “Want zonder die voorbereiding had ik het waarschijnlijk niet aangedurfd. Ik ben verbaal niet zo sterk. Maar ik heb de job gekregen! Ik mocht een maand lang werken. En ik werd goed betaald. Maar het mooiste van al: ze waren

tevreden over mij en ik mag teruggaan. Dat is goed nieuws, want ik spaar om deel te nemen aan een internationaal G-voetbal-tornooi in Houston volgende zomer: de ‘Genuine World Cup USA.’”

OP MAAT EN OP TEMPO VAN DE JONGERE

“Noah heeft veel gehad aan de coaching van Liesbet”, bevestigt zijn moeder Katrien Deketelaere. “We zijn bij Viro en Smooth terechtgekomen via een Dienst Ondersteuningsplan (DOP). Toen Noah bijna 18 jaar was, hebben we zo'n plan op maat laten maken. RTH bleek te volstaan voor Noah. Zijn mogelijkheden zitten zowat op de grens tussen regulier werk en maatwerk. Het is moeilijk om dan je weg te vinden en de verschillende mogelijkheden te ontdekken. Dankzij Viro en Smooth is dat gelukt.”

Elk Smooth-traject verloopt anders. “We werken op maat en op tempo van de jongere”, zegt Liesbet. “De jongeren die een vakantiejob zoeken, zijn zeer gemotiveerd. En als we vertrekken vanuit hun talenten, zijn goede samenwerkingen mogelijk. Dat beseffen de interimbureaus ook. Zo hebben we nu ook iemand die als student in een Actionwinkel werkt.”

Mama Katrien is blij dat Smooth an't Werk Noah ook wil ondersteunen bij het behalen van zijn rijbewijs, al is dat geen kerntaak van Smooth. “Dat rijbewijs heeft hij nodig als hij werk wil vinden”, zegt ze. “Noah is het niet gewoon om examens te doen. Het theoretisch rijexamen is een hoge drempel voor hem. Liesbet kan hem helpen om rustig te blijven en voldoende zelfvertrouwen te hebben. Ik zie het helemaal goedkomen op die manier.”

“ALS JONGEREN HET SPOOR BIJSTER ZIJN, GEVEN WE ZE EEN KANS OM DE WEG TERUG TE VINDEN”

4Hobo houdt jongeren met risicogedrag op het rechte pad

Jongeren met een verstandelijke handicap zijn kwetsbaar als een sterk netwerk ontbreekt. Vzw Voluit wil jongeren met risicogedrag op het rechte pad houden en vermijden dat ze in aanraking komen met criminaliteit, politie en justitie. Dat gebeurt met de werking 4Hobo, die jongeren intensief begeleidt, met steun van het VAPH.

“Het profiel van de jongeren loopt uiteen”, zegt begeleider Jochen Glorieux van 4Hobo. “Ze hebben een (vermoeden van) beperking en kwamen in aanraking met drugs of diefstal, ze spijbelen, plegen vandalisme of zorgen voor overlast. We focussen op de transitieleeftijd, maar we begeleiden ook tieners vanaf 12 jaar en jongvolwassenen tot 23 jaar. Het gaat om een zeer kwetsbare doelgroep.” “We werken outreachend en aanklappend”, legt Jochen uit. “Dat betekent dat we niet wachten tot de jongere bij ons komt, maar zelf de stap zetten. We proberen het netwerk rond de jongere te versterken. We houden een vinger aan

de pols. Heel *down to earth*, met beide voeten in de leefwereld van de jongere. Onze werkplek is bij de jongere thuis, op een pleintje, op straat. We zijn een soort van buddy.”

CRUCIALE BRUGLEEFTIJD

Een traject in 4Hobo volgt het 6-3-3-stramien. “Na zes maanden hebben we een evaluatie. Daarna opnieuw om de drie maanden. Een traject duurt maximaal drie jaar.”

4Hobo zet specifiek in op de leeftijd tussen jeugd en volwassenheid. “Het is een cruciale en moeilijke leeftijd”, weet Jochen. “Zeker omdat we dikwijls voor complexe uitdagingen staan. Soms kregen jongeren bijvoorbeeld hulp in de geestelijke gezondheidszorg, maar ontbrak er handicapspecifieke expertise. Daarom is het zo belangrijk om outreachend samen te werken. Met de geestelijke gezondheidszorg, de politie, straathoekwerkers, OCMW en Centra voor Leerlingenbegeleiding, bewindvoerders, begeleid werk enzovoort.”

Die diverse invalshoeken zijn ook nodig om de achterliggende noden aan te pakken. “Dat is onze basishouding”, bevestigt Jochen. “We benaderen de jongeren niet als daders, maar als jongeren die hulp nodig hebben. Waar komt hun gedrag vandaan? Velen dragen een zware rugzak met zich mee. Ze missen iemand die hen

richting geeft in het leven. Wij proberen ze nieuwe kansen te geven.”

MEER JONGEREN MET NODEN

Tieners en jongeren met een verstandelijke handicap zijn extra kwetsbaar in de overgang naar volwassenheid. “Ze hebben hun gedrag niet onder controle. Ze zijn zeer beïnvloedbaar. Soms zien we een jongere die meewerkte aan een inbraak en achteraf zelf niet goed begrijpt waarom”, zegt begeleider Simon Vercauteren. “Aanvankelijk richtten we ons tot jongeren vanaf 15 jaar. Maar omdat we zien dat de leeftijd waarop de problemen beginnen daalt, hebben we dat bijgesteld naar 12 jaar. In de opstartperiode is een begeleiding intensief, met soms tot drie afspraken per week. Eens de situatie stabiliseert, schakelen we over op een lagere frequentie.”

MOOIE VERHALEN

Hoe complex en uitzichtloos situaties soms ook lijken, 4Hobo boekt resultaten. “Bij een op twee jongeren maken we het verschil”, zegt Simon. “Ik denk aan de 15-jarige jongen uit een gezin met verschillende kinderen met een handicap. Die jongen ging al van zijn 12 jaar niet meer naar school. We zetten in op zijn talenten. Hij wil graag in de bouw werken. Onlangs haalde hij voor het tweede jaar op rij een A-attest. Ik heb goede

4Hobo maakt deel uit van de forensische (gerechtelijke, red.) jongerenwerking van vzw Voluit. Hobo is Engels voor zwerver, dakloze, hulpbehoevende. De 4 verwijst (in het Engels) naar ‘for’, afkorting van forensisch. 4Hobo ontstond in 2004 en kwam voort uit Ontgrendeld, een werking voor gedetineerden met een (vermoeden van) handicap. 4Hobo werkt preventief.

hoop dat we die jongen uit de vicieuze cyclus van armoede kunnen halen. Zo'n verhalen geven me voldoening. Ze zijn een stimulans om verder te doen." Ook Jochen heeft verhalen die hem bijblijven. "Een 17-jarige jongen kon niet langer bij een zorgaanbieder verblijven door overlast en druggebruik. Alle hulp viel weg. Zijn papa pleegde zelfmoord, zijn mama is alcoholverslaafd. Hij kwam bij 4Hobo terecht, maakte diverse crisissen door en belandde uiteindelijk in de gevangenis. Daarna vonden we een plaats in een psychotherapeutisch centrum. Hij vond er structuur en rust en ik bleef hem bezoeken. Toen hij daar na zes maanden ontslagen werd, stelde ik hem voor om mee te gaan op een ontheming. Dat werd een voettocht van twee maanden, van Zwitserland naar Rome met de rugzak, zonder smartphone en met een budget van tien euro per dag. Na die tocht was die jongen een andere mens geworden. Via versnelde toewijz vonden we een woning voor hem. De band met zijn mama is hersteld en hij begon een werkopleiding. Dat zijn de verhalen waarvoor we het doen."

"Jongeren zijn soms
zeer beïnvloedbaar."

SIMON VERCAUTEREN
BEGELEIDER 4HOBO

"We benaderen jongeren
niet als ouders, maar als
jongeren die hulp nodig
hebben."

JOCHEN GLORIEUX
BEGELEIDER 4HOBO

"MET MIJN VAPH HEB IK ALTIJD ALLES BIJ DE HAND"

David Goor is fan van
e-loket Mijn VAPH

David Goor (48) uit Zonhoven heeft spinale musculaire atrofie. Hij heeft een persoonsvolgend budget en maakt gebruik van diverse hulpmiddelen: een elektrische rolstoel, een mobiele tillift, een elektrisch verstelbaar bed, een verstelbare hoog-laagtafel. Hij rijdt met een aangepaste wagen en liet ook zijn woning aanpassen.

Voor zijn VAPH-administratie maakt David al jaren gebruik van het e-loket mijnvaph.be. "Ik gebruik de tool systematisch", zegt hij. "Het platform bevat vandaag al erg veel toepassingen. Het laat me toe om alles op één plaats te centraliseren. Ik heb altijd alles bij de hand. Als ik een factuur of een brief van vorig jaar wil terugvinden, lukt dat makkelijk. Het systeem bewaart alle administratie."

ZEER GEBRUIKSVRIENDELIJK

David was meteen mee met mijnvaph.be. "Het is zeer gebruiksvriendelijk", zegt hij. "Alles wijst zichzelf uit. Er is een handleiding, maar die had ik nog nooit nodig."

"Ik ben fan van mijnvaph.be", zegt David. "Ik kan er gemakkelijk vragen stellen. Binnen de vijf dagen krijg ik een antwoord. Ik kan er mijn briefwisseling raadplegen en mijn budgetuitgaven controleren. Alles op één plek, 24/24 uur toegankelijk."

"Met mijnvaph.be moet het in de toekomst mogelijk zijn om de papierberg af te bouwen", denkt David. "Dat zou een extra troef zijn. En waarom niet een systeem inbouwen dat gebruikers een signaal geeft als er iets fout lijkt te gaan, bijvoorbeeld met de budgetbesteding? Ik zie nog tal van mogelijkheden. Maar zoals gezegd: ik ben nu al fan."

GEEN JOB ALS BLINDENGELEIDEHOND VOOR TYGO

Het voorbije jaar volgden we in deze rubriek de belevenissen van pup Tygo bij zijn gastgezin Jos en Annemie.

Tygo werd opgeleid tot blindengeleidehond. In het vorige nummer van Sterk kon je al lezen dat het helaas anders afliep. "Tygo heeft een vlekje op zijn netvlies", vertelde Jos Vermaesen toen. "Dat betekent dat hij niet honderd procent ziet. Daarom kan hij geen blindengeleidehond worden, zoals voorzien was."

Het gebeurt wel vaker dat hulphonden uiteindelijk toch niet ingezet kunnen worden waarvoor ze getraind werden. De lat voor hulphonden ligt hoog. Soms wordt de hond dan opgeleid voor een andere functie. Of hij wordt ingezet als gezelschapshond in een woonzorgcentrum. Of een familie adopteert hem als huishond, zoals bij Tygo het geval is. "Tygo is een schat van een hond", zegt Miek Uyttendaele van het Belgisch Centrum voor Geleidehonden. "Maar hij mist dat tikkeltje extra om een goede blindengeleidehond te worden. Er is het oogprobleem, wat op termijn een risico zou kunnen betekenen voor de gebruiker. Dat zou veel leed veroorzaken. Dat willen we vermijden."

"Bovendien blijkt Tygo erg prikkelgevoelig te zijn. Positief uitgedrukt: hij is een deugniet. Hij heeft moeite om zijn impulsen te controleren. En dat is een noodzakelijke vereiste voor een hulphond. Het gaat om de veiligheid van de gebruiker. Veiligheid en zekerheid is wat wij aanbieden. Dat is cruciaal." Tygo woont nu bij een gezin met kinderen in het Antwerpse. Hij kan er naar hartenlust de deugniet uithangen.

Wil jij ook pleeggezin worden?
Meer info vind je op geleidehond.be